

NYTT FRA PRIMAL SCREAM:

«More Light» slippes 13. mai. Bobby Gillespie lover «ekstatisk og utopisk rock 'n' roll» for det David Holmes-produserte albumet.

MEST SPILT PÅ DB.NO/MUSIKK

1. BigBang: «The Oslo Bowl»

2. Jonas Alaska: «I Saw You Kid»

3. Kurt Nilsen: «Inni en god periode»

4. Tønes: «Sån Av Salve»

5. Atoms For Peace: «AMOK»

6. Richard Thompson: «Electric»

7. Honningbarna: «Verden er enkel»

8. Leonard Cohen: «Old Ideas»

9. Psy: «Gangnam Style»

10. Josh Ritter: «Joy to You Baby»

Mange musikalske kokker gir **Martin Halla** en førstereis som bare delvis tar ut hans beste.

Hallveis

Martin Halla

«Winter Days»
(Universal Music)

Talentfull vokalist,
uforløst artist.

Anmeldt av **Rannveig Falkenberg-Arell**
rfa@dagbladet.no

ALBUM: Et knapt år har gått siden den 24 år gamle aurskogingen og tidligere guttesopranen Martin Halla vant tv-talentkonkurransen «The Voice». Etter kjapt å ha tatt unna det verste utgivelsespresset med en coverlåt-EP, er nå albumdebuten her; plata der han skulle ha fått tid til å vise oss ikke bare *stemmen* Martin Halla, men også musikerens og låtskriverens.

Men så enkelt var det visst ikke. På laget har Halla sin «The Voice»-mentor Magne Furuholmen og hans mangeårige samarbeidspartner Martin Terefe, som begge produserer og bidrar tungt på låtskriverens. Det er dessuten hentet inn en raus håndfull eksterne låtskrivere. Selv har Halla bidratt til rundt halvparten av låtene, men bare to er hans helt egne komposisjoner.

Kler det enkle

En av dem er til gjengjeld albumets klart beste spor.

For der første del av «Winter Days» preges av glattpolert, tilsynelatende velsnekret bakgrunnsradiopop – akkurat passe pene og motstandslose melodier, men med akkurat passe mye driv – er tittelsporet det første som faktisk engasjerer nok til at man *lytter*.

Det er det flere grunner til. For det første er det enkle det beste

ALBUMDEBUT: «The Voice»-vinner Martin Halla er best når han tar kontrollen selv. Foto: Mats Bakken / Universal Music

for Halla, som han viste allerede på EP-en «Release Me»: Det er når instrumenteringen er begrenset og produksjonen intim at nerven i stemme og melodier kommer best fram. Det er det heldigvis langt mer av på siste halvdel av plata. Men viktigst av alt er det at sangmelodien er hans egen, og følger stemmens styrker helt naturlig og avslappet.

Det er nemlig ikke gunstig når man på singelen «Ignited» ikke klarer fri seg fra tanken om at melodilinjene er skrevet for en helt annen vokalist med Martin Hallas initialer. Og mot Morten Harket

holder ikke anspent korgutt-falsett.

Best på egne ben

Det er klart det er lite fristende for en nykommer å takke nei til en fast, hjelpende hånd fra en populære, men på denne plata er Halla best når han selv har kontrollen. Det er selvfølgelig ingen garanti for at resten av låtlageret hans holder samme nivå, men det hadde vært spennende å i det minste få *muligheten* til å høre hva som hadde kommet ut av ei plate som var ikke bare halvveis, men helt og fullt Halla.

Øyvind Rønning
oro@dagbladet.no

ANBEFALER

BENDIK BRÆNNE: «HOW TO FAKE IT IN AMERICA»

ALBUM: Brønne har spilt saksofon for Amund Maarud og Noora Noor. Stillfaren, Nashville-innspilt solodebut her, med ni sympatiske i americanalandskap. Release på Big Dipper og Crossroad i Oslo i morgen.

HAKAN MARKUSSEN: «THE TRACK»

ALBUM: Sanger og låtskriver Hakan Markussen fra Ski finpusset formen på LIPA i Liverpool før han nå debuterer med et album på rett spor – skrevet i løpet av ti år. Musikk som går stille i dørene, men som likevel står fram.

STEFAN SUNDSTRÖM: «UNDER RADARN»

ALBUM/TURNÉ: Vår andre favoritt-svenske (nest etter Winnerbäck) har hoppet av fiskeskøyta i Træna i Nord-Norge og begitt seg ut på veien med nytt visepopalbum – og band. Stopp i Oslo tirsdag, Halden onsdag.

Sven Ove Bakke
sob@dagbladet.no

ANBEFALER

SON VOLT: «HONKY TONK»

ALBUM: Uncle Tupelo-grunnlegger Jay Farrar forvalter Son Volt-varemerket på ypperlig vis, med en kjærlig omfavning av grunnleggende Bakersfield-countryverdier. Barromantikk og hjertesmerte, kantete gitarer og humpete rytmer. Til å bli tørst av.

DEVENDRA BANHART: «MALA»

ALBUM: Vips var skjegget og mesteparten av håret borte, og Marc Bolan-referansene har aldri vært sjeldnere. Kanskje ikke like stor nyhetsverdi som i forrige tiår, men aldri uinteressant, selv om dette albumet nok kan fremmedgjøre noen urfans.

PHOSPHORESCENT: «MUCHACHO»

ALBUM: Matthew Houck er kultfavoritt i det utvidete americana/drømmepop-segmentet følger opp hyllede «Here's To Taking It Easy» (2010) med å oppføre seg bortimot som en énmannskrysning av Flaming Lips og Lambchop. Usedvanlig vrient å mislike.

Møt Viktoria Winge
fra i morgen!

db tv

“

Skal jeg være sur
kjerring fordi
mannen min
spiller? Nei, det
gidder jeg ikke.

VIKTORIA WINGE

Spillhyerte

pressfire.no

Fjordland Express